

IV. NAUCZANIE RELIGIJNE

4.1. NAUCZANIE PAPIESKIE

„Bóg stworzył człowieka mężczyzną i kobietą, wprowadzając przez to w całe dzieje ludzkości ową szczególną «dwoistość» przy całkowitej równości, gdy chodzi o godność osobową oraz zdumiewającej komplementarności, gdy chodzi o podział przymiotów, właściwości i zadań, związanych z męskością i kobiecością istoty ludzkiej”.

Jan Paweł II, *List do młodych całego świata*, 31.03.1985, *Parati semper*, 12, w: *Jan Paweł II do Młodych. „Szukałem Was, teraz wy przyszliście do mnie”*, red. P. Słabek, Kraków 2005, s. 38.

„Człowiek jako mężczyzna i kobieta, „od początku” – całe życie ludzkiej zbiorowości – wspólnoty, społeczności, społeczeństwa noszą znamię tej pierwotnej dwoistości. Stanowi o niej męskość i kobiecość poszczególnych osób, a każda wspólnota czy społeczność czerpie z tej dwoistości swą szczególną charakterystykę i szczególne bogactwo we wzajemnym dopełnianiu się osób”.

Jan Paweł II, *List Gratissimam sane*, 6, w: Jan Paweł II, *Dzieła zebrane. Listy*, t. 3, Kraków 2007, s. 362.

„Jeśli mówimy tutaj o naturze, to nie mamy na myśli po prostu systemu procesów biologicznych. Jest tutaj mowa o czymś znacznie głębszym: chodzi o to, że przed wszystkimi strukturami porządkującymi – w samym człowieku – istnieją prawa pochodzące z jego natury. Idea praw człowieka jest w tym sensie ideą rewolucyjną: sprzeciwia się absolutyzmowi państwowemu i despotyzmowi pozytywnego ustawodawstwa. Jest też jednak ideą metafizyczną: w samym bycie tkwi etyczne i prawne roszczenie. Nie jest on ślełą materialnością, którą można potem dowolnie formować według czystej celowości. Natura nosi w sobie ducha, nosi etos i godność, i w ten sposób rości sobie prawo do naszego wyzwolenia i jednocześnie jego miary”.

Benedykt XVI, *Elementarz Benedykta XVI [Josepha Ratzingera] dla pobożnych, zbuntowanych i szukających prawdy*, wybrał i oprac. M. Zawada, Kraków 2008, s. 35-36.

„Widzimy więc, w jakim sensie miłość potrzebuje prawdy. Jedyne kiedy jest oparta na prawdzie, miłość może przetrwać w czasie, przewyciężyć ulotność chwili, pozostać mocna, by wspierać wspólną drogę. Jeśli miłość nie ma odniesienia do prawdy, podlega zmienności uczuć i nie wytrzymuje próby czasu. Natomiast prawdziwa miłość jednoczy wszystkie wymiary naszej osoby i staje się nowym światłem na drodze prowadzącej do życia wielkiego i pełnego. Bez prawdy miłość nie może dać trwałej więzi, nie potrafi wyprowadzić naszego «ja» z jego izolacji ani uwolnić go od przemijalności, by budować życie i przynosić owoc”.

Franciszek, enc. *Lumen fidei*, 27.

4.2. PISMO ŚWIĘTE

„A wreszcie rzekł Bóg: «Uczyńmy człowieka na Nasz obraz, podobnego Nam. Niech panuje nad rybami morskimi, nad ptactwem powietrznym, nad bydłem, nad ziemią i nad wszystkimi zwierzętami pełzającymi po ziemi!» Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył: stworzył mężczyznę i niewiastę” (Rdz 1,26-27).

4.3. KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

146. „Męskość i kobiecość odróżniają między sobą dwie jednostki o jednakowej godności, nie wyrażają one jednak równości statycznej, gdyż cechy właściwe kobiecości różnią się od cech męskich, a ta różnorodność w równości jest ubogacająca i nieodzowna dla harmonijnego ludzkiego współistnienia”.

Por. KKK 111; 147.